

Regeringens proposition

2008/09:47

Beskattnings av vinster på utländska premieobligationer, m.m.

Prop.
2008/09:47

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 16 oktober 2008

Maud Olofsson

Mats Odell
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att inkomstbeskattningen av vinster i utländska lotterier och vid vinstdragning på utländska premieobligationer reformeras. Enligt nuvarande reglering inkomstbeskattas i vissa fall vinnaren av en lotterivinst i utländska lotterier eller av vinst vid vinstdragning på utländska premieobligationer medan motsvarande vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer inte inkomstbeskattas. Om den utländska vinsten härrör från ett lotteri anordnat i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) än Sverige, får den svenska regleringen anses utgöra ett hinder mot den fria rörligheten för tjänster som följer av gemenskapsrätten. Detsamma gäller om vinsten härrör från en vinstdragning på en premieobligation utfärdad av en annan EES-stat. I propositionen föreslås därför att vinster i utländska lotterier som anordnas i en EES-stat ska vara fria från inkomstskatt i Sverige. Även vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska vara skattefria om premieobligationen ställts ut i en stat inom EES.

I propositionen föreslås även att beloppsgränsen över vilken kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen får dras av höjs från 8 000 kronor till 9 000 kronor.

Vidare föreslås att schablonavdraget vid upplåtelse av privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet höjs från 4 000 kronor per år till 12 000 kronor per år. Det höjda schablonavdraget föreslås också gälla vid beskattning av ersättningar när produkter från privatbostadsfastigheter eller privatbostäder avyttras.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2009.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	4
3	Ärendet och dess beredning.....	6
4	Vinster på utländska premieobligationer och utländska lotterivinster.....	8
4.1	Gällande rätt.....	8
4.2	Överväganden och förslag.....	8
5	Höjd beloppsgräns för avdrag för resor	14
6	Schablonavdrag vid upplåtelse av den egna bostaden m.m.	15
6.1	Bakgrund.....	15
6.2	Schablonavdraget bör höjas	16
7	Ikraftträdande.....	21
8	Konsekvenser av förslaget.....	22
9	Författningskommentar.....	23
Bilaga 1	Sammanfattning av betänkandet Spel i en föränderlig värld (SOU 2006:11) i för denna proposition relevanta delar.....	24
Bilaga 2	Utdrag av lagförslag i betänkandet Spel i en föränderlig värld (SOU 2006:11)	25
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanser till betänkandet Spel i en föränderlig värld (SOU 2006:11).....	26
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian Förbättrade skatteregler för företagande m.m. i för denna proposition relevanta delar	27
Bilaga 5	Utdrag av lagförslag i promemorian Förbättrade skatteregler för företagande m.m.	28
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanser till promemorian Förbättrade skatteregler för företagande m.m.....	29
Bilaga 7	Sammanfattning av betänkandet Upplåtelse av den egna bostaden (SOU 2007:74) i för denna proposition relevanta delar	30
Bilaga 8	Utdrag av lagförslag i betänkandet Upplåtelse av den egna bostaden (SOU 2007:74)	31
Bilaga 9	Förteckning över remissinstanser till betänkandet Upplåtelse av den egna bostaden (SOU 2007:74)	32
Bilaga 10	Lagrådsremissens lagförslag.....	33
Bilaga 11	Lagrådets yttrande	34
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 oktober 2008	35

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2008/09:47

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Prop. 2008/09:47

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 3 §, 12 kap. 2 § samt 42 kap. 25 och 30 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

3 §¹

Vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer är skattefria.

Detsamma gäller vinster i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinster i utländska lotterier är skattefria om lotteriet

– anordnas i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), eller

– utgör ett sådant lotteri som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer är skattefria om premieobligationen ställts ut i en stat inom EES.

12 kap.

2 §²

Utgifter som avses i följande paragrafer ska dras av utan någon beloppsmässig begränsning, nämligen utgifter

– vid tjänsteresor enligt 5–17 §§,

– vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning enligt 18–22 och 31 §§,

– för hemresor enligt 24 och 31 §§,

– för egenavgifter enligt 36 §, och

– i hobbyverksamhet enligt 37 §.

Första stycket gäller också i fråga om utgifter för resor i tjänsten som företas med annat transportmedel än egen bil eller förmånsbil.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 8 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 9 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till

¹ Senaste lydelse 2003:349.

² Senaste lydelse 2007:1419.

den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

Prop. 2008/09:47

42 kap.

25 §³

Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska tas upp om vinsten överstiger 100 kronor.

Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska tas upp om vinsten överstiger 100 kronor *och inte är skattefri enligt 8 kap. 3 § andra eller tredje stycket.*

Detta gäller dock inte vinst i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Utgifter för att delta i svenska och utländska lotterier får inte dras av.

30 §⁴

Ersättningar när en privatbostadsfastighet eller en privatbostad upplåts samt ersättningar när produkter från sådana fastigheter eller bostäder avyttras ska tas upp. Detsamma gäller ersättningar när en bostad som innehas med hyresrätt upplåts.

Utgifterna för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället ska avdrag göras med 4 000 kronor per år för varje privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet. Om ersättningen avser upplåtelse, ska ytterligare avdrag göras hos upplåtaren enligt bestämmelserna i 31 §. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten.

Utgifterna för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället ska avdrag göras med 12 000 kronor per år för varje privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet. Om ersättningen avser upplåtelse, ska ytterligare avdrag göras hos upplåtaren enligt bestämmelserna i 31 §. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

³ Senaste lydelse 2007:1419.

⁴ Senaste lydelse 2007:1419.

Beskattning av vinster på utländska premieobligationer och utländska lotterivinster

Europeiska gemenskapernas domstol (EG-domstolen) fann i dom den 13 november 2003 i mål C-42/02, Lindman, där de finska reglerna om inkomstbeskattning av lotterivinster prövades, att det inte är förenligt med artikel 49 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) att inkomstbeskatta vinnaren av en lotterivinst från en annan medlemsstat samtidigt som vinster i lotterier som anordnats i den egna medlemsstaten är skattefria vid inkomstbeskattningen.

Den svenska lagstiftningen innebär enligt huvudregeln en inkomstbeskattning av vinster i utländska lotterier eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer samtidigt som vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer är skattefria vid inkomstbeskattningen.

Med anledning av domen utarbetades under våren 2004 inom Finansdepartementet en promemoria med förslag till nya regler avseende beskattning av utländska lotterivinster och vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer, promemorian *Beskattning av vinst på utländskt lotteri* (dnr Fi2004/2095).

En särskild utredare fick dessutom i maj 2004 i uppdrag av dåvarande regeringen att se över lagstiftningen inom spel- och lotteriområdet (se dir. 2004:76). Utredningen antog namnet Lotteriutredningen. Den nämnda promemorian lämnades över till utredningen för fortsatt behandling.

Utredningen har redovisat sina förslag dels i delbetänkandet *Vinstandelar* (SOU 2005:21), dels i slutbetänkandet *Spel i en föränderlig värld* (SOU 2006:11). Det är det sistnämnda betänkandet som är av intresse för denna proposition. En sammanfattning av detta betänkande i relevanta delar finns i *bilaga 1*. Ett utdrag ur utredningens lagförslag finns i *bilaga 2*.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2006/543).

Betänkandet innehåller förslag till ändringar i lotterilagen (1994:100), lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. och inkomstskattelagen (1999:1229). I denna proposition behandlas förslagen till ändringar i inkomstskattelagen. Övriga förslag till ändringar bereds separat inom Regeringskansliet.

Höjd beloppsgräns för avdrag för resor

I budgetpropositionen för 2009 har regeringen aviserat att beloppsgränsen över vilken kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen får dras av bör höjas från 8 000 kronor till 9 000 kronor (prop. 2008/09:1, finansplan m.m., avsnitt 6.2.1.4). Regeringen gjorde bedömningen att den aviserade ändringen bör träda i kraft den 1 januari 2009.

Inom Finansdepartementet har promemorian Förbättrade skatteregler för företagande m.m., som bl.a. innehåller förslag till nämnda förändring av beloppsgränsen, utarbetats. En sammanfattning av denna promemoria i för denna proposition relevanta delar finns i *bilaga 4*. Ett utdrag ur promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2008/5084).

I denna proposition behandlas förslaget om en höjning av beloppsgränsen för avdrag för kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen. Övriga förslag till ändringar som behandlas i den nämnda promemorian bereds separat inom Regeringskansliet.

Schablonavdrag vid upplåtelse av den egna bostaden

En särskild utredare fick i augusti 2006 i uppdrag att se över förutsättningarna för privatpersoners upplåtelse av den egna bostaden. Uppdraget utvidgades senare till att överväga om det bör skapas ytterligare ekonomiska incitament för bostadsupplåtelser (se dir. 2006:94 och dir. 2006:141). Utredningen antog namnet Utredningen om privatpersoners upplåtelse av den egna bostaden.

Utredningen har redovisat sina förslag i betänkandet Upplåtelse av den egna bostaden (SOU 2007:74). En sammanfattning av detta betänkande i för denna proposition relevanta delar finns i *bilaga 7*. Ett utdrag ur utredningens lagförslag finns i *bilaga 8*.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 9*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2007/7644).

Betänkandet innehåller förslag till ändringar dels i 12 kap. jordabalken (hyreslagen), dels i inkomstskattelagen. I denna proposition behandlas förslaget till ändring i inkomstskattelagen. Förslagen till ändringar i hyreslagen behandlas i propositionen Ökade möjligheter till andrahandsuthyrning (prop. 2008/09:27), vilken överlämnades till riksdagen i september 2008.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2009 bedömt att schablonavdraget vid andrahandsuthyrning bör höjas från 4 000 kronor per år till 12 000 kronor per år från och med den 1 januari 2009 (prop. 2008/09:1, finansplan m.m., avsnitt 6.2.3.4).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 18 september 2008 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 10*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 11*.

Lagrådet har haft synpunkter på utformningen av ikraftträdandebestämmelsen till ändringarna i inkomstskattelagen. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 7.

Förslagen till lag om ändring i inkomstskattelagen vad avser 12 kap. 2 § och 42 kap. 30 § har inte granskats av Lagrådet. Förslagen i dessa

4 Vinster på utländska premieobligationer och utländska lotterivinster

4.1 Gällande rätt

Enligt inkomstskattelagen (1999:1229) är vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer skattefria (8 kap. 3 § första stycket). Detsamma gäller vinster i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt. Vinst i andra utländska lotterier eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska dock tas upp om vinsten överstiger 100 kronor (42 kap. 25 § inkomstskattelagen).

I en dom från Europeiska gemenskapernas domstol (EG-domstolen) den 13 november 2003 i mål C-42/02, Lindman, konstaterade domstolen att det inte är förenligt med artikel 49 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) att inkomstbeskatta vinnaren av en lotterivinst från en annan medlemsstat medan vinster i lotterier som anordnats i den egna medlemsstaten är skattefria vid inkomstbeskattningen. Enligt artikel 49 i EG-fördraget ska inskränkningar av friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen förbjudas beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan stat inom gemenskapen än mottagaren av tjänsten. Bestämmelsen har sin motsvarighet i artikel 36 i avtalet om Europeiska samarbetsområdet (EES-avtalet).

Skatteverket har i en skrivelse den 31 mars 2004 (dnr 130-281559-04/113) uttalat att, i avvaktan på en uttrycklig lagändring, bestämmelsen i 42 kap. 25 § inkomstskattelagen inte kan tillämpas på lotterivinster från EES-stater, dvs. sådana lotterivinster ska inte beskattas. Vidare finns det exempel i rättspraxis där domstolarna underlåtit att tillämpa 42 kap. 25 § inkomstskattelagen på lotterivinster i lotterier anordnade inom EES. Som exempel kan nämnas att Kammarrätten i Sundsvall, efter att ha beviljat resning, förklarat att en vinst i ett finskt lotteri ska undantas från beskattning (se Kammarrätten i Sundsvalls dom den 3 januari 2005, mål nr 1669-04).

4.2 Överväganden och förslag

Regeringens förslag: Vinst i ett utländskt lotteri som anordnas i en EES-stat ska vara skattefri. Även vinst vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska vara skattefri om premieobligationen ställts ut i en stat inom EES.

Utredningens förslag: Utredningen har föreslagit att skattefriheten för vinster i utländska lotterier dessutom ska vara begränsad till de fall där anordnaren har erforderligt tillstånd eller lotteriet står under offentlig

kontroll. Vidare har utredningen i sitt lagförslag tagit bort den nuvarande regleringen i 8 kap. 3 § andra stycket inkomstskattelagen om att vinster i sådana lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen om lotteriskatt är skattefria. I övrigt överensstämmer utredningens förslag med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna har inte berört förslaget. Skatteverket har tillstyrkt förslaget. Skatteverket har dock förordnat att skattefrihet för vinst i lotteri anordnat i Sverige ska förutsätta att erforderligt tillstånd har lämnats i likhet med vad som uppställs beträffande lotteri anordnat inom EES. Vinst i svenskt lotteri är generellt en skattefri inkomst, utan krav på att erforderligt tillstånd har lämnats av den behöriga inhemska myndigheten. För att få skattefrihet för vinst på lotteri anordnat i en annan medlemsstat uppställs således ett krav som inte gäller för vinst i lotterier anordnade i Sverige. För att säkerställa att de föreslagna reglerna är i överensstämmelse med EG-fördraget bör därför övervägas att utforma reglerna på ett enhetligt sätt för svenska lotterier och övriga lotterier anordnade inom EES.

Vidare har Skatteverket betonat att det är önskvärt att den geografiska avgränsningen av att lotteriet är anordnat i en stat inom EES tydliggörs i propositionen. Enligt verkets tolkning av EG-fördraget torde Gibraltar i sin helhet omfattas av fördragets friheter. Däremot har Skatteverket inte funnit något stöd för att bestämmelserna i fördraget om fri rörlighet för tjänster gäller för t.ex. Nederländska Antillerna, Kanalöarna och Isle of Man.

Slutligen vill Skatteverket särskilt framhålla betydelsen av att det blir enkelt för den skattskyldige att bedöma om ett visst spel via Internet är skattefritt eller inte. Utgångspunkten bör vara att ett lands myndighet endast ger tillstånd eller utövar offentlig kontroll avseende spel som anordnas inom det egna landet. Vid sådant fall torde bedömningen av om ett visst spel är skattefritt eller inte kunna begränsas till att konstatera huruvida spelet har tillstånd eller kontrolleras i en EES-stat. En sådan uppgift bör utan svårighet kunna lämnas av det bolag som man ingår spelavtalet med.

Kommerskollegium anser att förslaget stämmer väl överens med EG-domstolens praxis.

Skälen för regeringens förslag

Reformbehovet och den geografiska tillämpligheten av bestämmelserna om skattefrihet för vinst i lotterier och vid vinstdragning på premieobligationer

Inom Europeiska unionen omfattas frågor om direkta skatter av medlemsstaternas kompetens. Av EG-domstolens rättspraxis följer dock att även om frågor om direkta skatter inte faller inom gemenskapens behörighetsområde, är medlemsstaterna skyldiga att iaktta gemenskapsrätten vid utövandet av sin behörighet.⁵

⁵ Se bl.a. dom den 6 juni 2000 i mål C-35/98, Verkooijen, den 7 september 2004 i mål C-319/02, Manninen, och den 6 mars 2007 i mål C-292/04, Meilicke m.fl.

Även om en nationell regel innebär en inskränkning av de grundläggande friheterna i EG-fördraget kan en sådan inskränkning enligt praxis vara tillåten om syftet med den är legitimt och överensstämmer med fördraget och om den kan motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset. Det krävs i ett sådant fall dessutom att tillämpningen av bestämmelsen är ägnad att säkerställa att det eftersträvade syftet uppnås och att åtgärden inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte, dvs. att bestämmelsen är proportionell.⁶

Enligt den nuvarande regleringen ska vinst i ett utländskt lotteri eller vid en vinstdragning på utländska premieobligationer tas upp till beskattning om vinsten överstiger 100 kronor, samtidigt som motsvarande svensk vinst inte beskattas. Om en utländsk vinst överstiger 100 kronor beskattas den således mindre förmånligt än en svensk vinst. Om den utländska vinsten härrör från ett lotteri anordnat i, eller vid vinstdragning på en premieobligation utfärdad av, en annan stat inom EES än Sverige, så kan den svenska regleringen utgöra ett hinder mot den fria rörligheten för tjänster som följer av artikel 49 i EG-fördraget och artikel 36 i EES-avtalet. Någon grund för rättfärdigande av detta hinder mot den fria rörligheten för tjänster är med EG-rättens nuvarande ståndpunkt svår att se. Det finns därför skäl för att ändra den svenska regleringen så att inkomstbeskattningen av lotterivinster och vinster vid vinstdragning på premieobligationer från Sverige respektive från övriga stater inom EES likställs.

I promemorian *Beskattning av vinst på utländskt lotteri* som överlämnades till Lotteriutredningen gjordes bedömningen att det inte är möjligt att helt ta bort 42 kap. 25 § inkomstskattelagen. Detta skulle öppna för oseriösa spelanordnare runt om i världen och på sikt kunna konkurrera ut den svenska spelmarknaden. I promemorian anfördes att en begränsning av bestämmelsen därför bör ske. Vidare anfördes att ett lämpligt sätt att begränsa skattefriheten är att endast skattebefria vinst i ett utländskt lotteri där anordnaren hör hemma inom EES. Lotteriutredningen föreslog i sitt betänkande *Spel i en föränderlig värld* (SOU 2006:11) samma begränsning i skattefriheten som promemorian.

Regeringen instämmer i bedömningen att skattefriheten ska begränsas till EES, såväl vad avser lotterivinster som vinster vid vinstdragning på premieobligationer. Det finns därför inte skäl för att ändra nuvarande reglering i förhållande till vinster i lotterier anordnade i, eller vid vinstdragning på premieobligationer utgivna av, stater utanför EES.

Skatteverket har framfört att det är viktigt att reglerna anger en tydlig gräns mellan spelvinster som är skattefria respektive skattepliktiga och att detta enkelt kan fastställas.

Att fastställa i vilket land en viss spelverksamhet bedrivs är framför allt problematiskt beträffande Internetspel. Anordnandet av ett Internetspel kan inte sällan hänföras till flera olika länder. Spelanordnaren kan exempelvis ha sitt bolag registrerat i ett land, bedriva sin verksamhet och ha sitt huvudkontor i ett annat land samtidigt som spelservern står uppställd i ett tredje land.

⁶ Se bl.a. dom den 4 mars 2004 i mål C-334/02, kommissionen mot Frankrike.

I propositionen Lotterier över Internet m.m. (prop. 2001/02:153) anförde dåvarande regeringen följande i anslutning till denna problematik (s. 15):

”Att ta placeringen av den tekniska utrustningen till utgångspunkt för bedömningen förefaller mindre lämpligt. Dels kan det mot bakgrund av dagens tekniska möjligheter vara svårt att bestämma den tekniska utrustningens geografiska placering. Dels är det mycket enkelt att snabbt flytta den till annan ort. I stället torde anordnandet av lotteriet i ett sådant fall som det ovan nämnda få hänföras till det land där den huvudsakliga verksamheten bedrivs. Vid bedömningen av denna senare fråga framstår det som naturligt att den del av verksamheten som omfattar organiserandet och ledningen av verksamheten tillmäts särskild vikt. Ytterst är detta dock frågor som får avgöras av rättstillämpningen.”

Dessa slutsatser har fortfarande aktualitet. Tilläggas kan att, i förekommande fall, den omständigheten att ett visst land har meddelat lotteriet tillstånd är en omständighet som, tillsammans med övriga omständigheter, ska beaktas vid bedömningen av var lotteriet ska anses anordnat. Det är inte lämpligt att i detta sammanhang ange några närmare riktlinjer för vad som ska vara avgörande för bedömningen av i vilket land ett lotteri ska anses anordnat.

Skatteverket har även framfört att det är önskvärt att den geografiska avgränsningen av att lotteriet är anordnat i en stat inom EES tydliggörs. Det är emellertid inte heller avseende denna fråga lämpligt att här ge några närmare riktlinjer. Frågan om den geografiska avgränsningen för tillämpligheten av bestämmelserna om skattefrihet för utländska lotterier får, i den mån den inte uttryckligen framgår av EG-fördraget, ytterst avgöras av rättstillämpningen.

Lotterivinst

Som nämnts i föregående avsnitt föreslogs i promemorian som lämnades över till Lotteriutredningen att skattefriheten avseende utländska lotterivinster skulle begränsas till vinster där anordnaren hör hemma inom EES. I fråga om ytterligare begränsning av skattefriheten anfördes i promemorian att de ändringar som föreslogs där tar sikte på att för vinnaren likställa inkomstbeskattningen av en vinst från Sverige med en vinst från en annan EES-stat och att vissa villkor som gäller för svenska lotterier därför bör kunna ställas även på de lotterier som anordnas i en annan EES-stat för att vinsten ska kunna undantas från beskattning. Om det däremot inte finns något krav på erforderligt tillstånd eller offentlig kontroll skulle det enligt promemorian kunna leda till att vinster från länder där det inte finns någon spelreglering skulle vara helt skattefria. En sådan ordning ansågs i promemorian inte vara tillfredsställande och man fann att ett krav på någon form av offentlig tillsyn i spelverksamheten därför var rimligt. I promemorian anfördes att med beaktande av att de flesta länder har en offentlig kontroll över spelmarknaden bör det vara möjligt att införa ett villkor att lotteriet eller spelet ska ha erforderliga

tillstånd eller vara kontrollerat i anordnarlandet. Ett sådant villkor borde, enligt promemorian, inte medföra att en beskattning av en sådan vinst i inkomstslaget kapital skulle vara oförenlig med EG-rätten.

Lotteriutredningen instämde i allt väsentligt i de överväganden som gjordes i promemorian och föreslog en reglering som överensstämmer med den som föreslogs där.

Såsom *Skatteverket* har konstaterat innebär dock utredningens förslag att en vinst i ett lotteri som saknar erforderliga tillstånd och som inte står under offentlig kontroll beskattas mindre förmånligt än en vinst i ett motsvarande svenskt lotteri. Regeringen anser att den föreslagna begränsningen av skattefriheten därmed riskerar att stå i strid med gemenskapsrätten. En begränsning av skattefriheten av detta slag, som enbart gäller i förhållande till andra EES-stater, är därför inte lämplig.

För att undvika denna särreglering har Skatteverket förordat att de föreslagna begränsningarna i skattefriheten även ska gälla vinster i lotterier anordnade i Sverige, dvs. att vinster i svenska lotterier som saknar erforderliga tillstånd och som inte står under offentlig kontroll ska inkomstbeskattas.

I lotterilagen (1994:1000) regleras i vilka fall anordnaren av ett lotteri i Sverige måste ha tillstånd. Huvudregeln är att lotterier bara får anordnas efter tillstånd. Vissa lotterier undantas dock från denna regel. Det gäller bl.a. lotterier som inte riktar sig till allmänheten, lotterier anordnade av ideella föreningar, med vissa begränsningar, och lotterier som anordnas vid vissa tillfällen, exempelvis en offentlig tillställning till förmån för ett allmännyttigt ändamål. Lotterier som får anordnas utan tillstånd står inte under någon offentlig kontroll. Om den begränsning av skattefriheten som i utredningen föreslås ska gälla i förhållande till lotterier anordnade inom EES införs även för svenska lotterier, kan detta således medföra att vinsterna i svenska lotterier som får anordnas utan tillstånd, och som därmed inte står under offentlig kontroll, blir skattepliktiga. Detta kan inte anses tillfredsställande. Regeringen föreslår därför inte en sådan lösning som Skatteverket förordat.

I promemorian motiverades begränsningen av skattefriheten avseende lotterivinster inom EES med att om det inte finns något krav på erforderliga tillstånd eller offentlig kontroll skulle det leda till att vinster från länder där det inte finns någon spelreglering skulle vara helt skattefria. Lotteriverksamheten inom EES är dock normalt hårt reglerad och tillstånd krävs normalt (se SOU 2000:50 s. 71 f. och promemorian s. 4 f.). Regeringen anser därför att vad som anförs i promemorian inte är skäl nog för att införa en begränsning av skattefriheten för vinster i lotterier anordnade inom EES, en begränsning som i så fall även måste gälla för svenska lotterivinster. Enligt regeringens bedömning finns det inte heller i övrigt några bärande skäl för att begränsa skattefriheten för vinster i lotterier som anordnas i Sverige eller inom övriga EES. Samtliga vinster i utländska lotterier som anordnas inom EES ska därför vara skattefria. Härigenom likställs beskattningen av vinster i dessa lotterier och i lotterier anordnade i Sverige.

I 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt (LSL) föreskrivs att lotteriskatt ska betalas till staten för utländskt lotteri som avser vadhållning i samband med hästtävlingar, om undantag medgetts för lotteriet enligt 38 § andra stycket lotterilagen, deltagandet sker via en svensk trav- eller galopporganisation, och det svenska speldeltagandet undantagits från lotteribeskattnings i det land där lotteriet anordnas. Det är i dessa fall organisationen som är skattskyldig (2 § LSL). Exempelvis kan s.k. internationellt poolspel förmedlat via Aktiebolaget Trav och Galopp (ATG) omfattas av denna bestämmelse (se prop. 2002/03:93 s. 17 f.).

Eftersom lotteriskatt ska betalas av organisationen för de lotterier som avses i 1 § andra stycket LSL, inkomstbeskattas enligt nuvarande reglering inte vinster i dessa lotterier. För att undvika dubbelbeskattnings av dessa lotterier bör detta gälla även fortsättningsvis.

Vinst vid vinstdragning på premieobligationer

På samma sätt som för vinster i utländska lotterier bör skattefriheten för vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer begränsas till att gälla premieobligationer där utgivaren hör hemma inom EES. Den nuvarande lagstiftningen bör således fortfarande gälla för premieobligationer där utgivaren hör hemma utanför EES.

Begreppet premieobligation finns inte definierat vare sig i inkomstskattelagen, lotterilagen eller lagen om lotteriskatt. Regeringsrätten har emellertid i ett förhandsbesked som rörde en emission av Riksgäldskontoret avseende ett obligationslån, betecknat som ett premieobligationslån, uttalat att det vid tillämpning av bl.a. lotterilagen och lagen om lotteriskatt får förutsättas att premieobligationslån inte kan ges ut av annan än Riksgäldskontoret (se Regeringsrättens dom den 28 januari 1999 i mål nr 5742-1997). Uttalandet, som avsåg ett obligationslån som skulle ges ut i Sverige, gjordes mot bakgrund av att det i 1 § i Riksgäldskontorets föreskrifter (1990:978) om inskrivning i statsskuld boken föreskrivs att med premieobligationer avses ”obligationer vilka tillhör av staten genom Riksgäldskontoret utgivna lån, vars avkastning lottas ut genom vinstdragning”. Skatterättsnämnden har i ett förhandsbesked meddelat den 4 april 2008 (dnr 183-06/D) anfört att en tolkning av begreppet premieobligation vid tillämpning av inkomstskattelagen bör ges en innebörd som ligger i linje med Regeringsrättens uttalande. Härav får enligt Skatterättsnämnden anses följa att med premieobligation i lagens mening avses endast obligationer av sådant slag som är emitterade av en stat.

Regeringen gör bedömningen att med premieobligationer bör endast avses obligationer som är utgivna av en stat. Eftersom det endast är vinster vid vinstdragning på obligationer utgivna av en stat inom EES som kan omfattas av undantaget från inkomstbeskattnings finns det inte någon anledning att i detta sammanhang ytterligare begränsa skattefriheten till skydd mot aktörer som inte står under offentlig kontroll.

Förslaget föranleder ändringar i 8 kap. 3 § och 42 kap. 25 § inkomstskattelagen.

5 Höjd beloppsgräns för avdrag för resor

Regeringens förslag: Beloppsgränsen över vilken kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen får dras av höjs från 8 000 kronor till 9 000 kronor.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Sundsvall* och *Länsrätten i Göteborg* har inget att erinra mot den föreslagna ändringen. *Motormännens Riksförbund* anser att en höjning av beloppsgränsen i och för sig kan vara rimlig, men påpekar att kostnaden för att köra med egen bil till och från arbetet har ökat kraftigt. *Motormännens Riksförbund* anser därför att reseavdraget för arbetsresor med egen bil höjs till 30 kronor per mil. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* kan av förenklings-skäl acceptera förslaget, men anser att det är motiverat att samtidigt höja det ”rörliga” milavdraget för arbetsresor. LRF påpekar också att resor i näringsverksamhet inte till någon del har inslag av privata levnadskostnader och därför bör i dessa fall avdrag ges med faktiska kostnader eller med en betydligt högre schablon.

Skälen för regeringens förslag: Avdrag för skäligena utgifter för resor mellan bostaden och arbetsplatsen (arbetsresor) ska göras om arbetsplatsen ligger på ett sådant avstånd från den skattskyldiges bostad att han behöver använda något transportmedel. Rätten till avdrag är begränsad på så sätt att avdrag endast får göras till den del kostnaderna överstiger 8 000 kronor.

Skatteverket har i en hemställan till Finansdepartementet (dnr Fi2008/1817) föreslagit att beloppsgränsen för när avdrag får göras av förenklings-skäl höjs till 9 000 kronor. Förslaget har sin bakgrund i att Storstockholms lokaltrafik har höjt priset för ett 30-dagarskort till 690 kronor och att årskostnaden därmed överstiger den nu gällande beloppsgränsen. Med hänsyn härtill bör beloppsgränsen höjas. Höjningen av beloppsgränsen är också motiverad utifrån att kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen i inte obetydlig grad kan hänföras till privata levnadskostnader, vilka inte bör få dras av vid beskattningen. De synpunkter som *Motormännens Riksförbund* framför angående en höjning av reseavdraget till 30 kronor per mil, och som LRF också anser det motiverat att höja, faller utanför ramen för detta lagstiftningsärende. Detsamma gäller LRF:s synpunkt om avdraget för resor i näringsverksamhet.

Lagförslaget

Förslaget föranleder en ändring i 12 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

6 Schablonavdrag vid upplåtelse av den egna bostaden m.m.

Prop. 2008/09:47

6.1 Bakgrund

Innebörden av vissa begrepp vid inkomstbeskattningen

Beskattningen vid upplåtelse av privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet regleras i 42 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Innebörden av några av de begrepp som används, t.ex. de olika formerna av boenden, förklaras i 2 kap. samma lag. I det kapitlet anges också att vissa centrala begrepp och termer ska ha samma betydelse som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Följande definitioner är av intresse i detta sammanhang.

Med *privatbostad* avses ett småhus, dvs. en byggnad inrättad till bostad åt en eller två familjer, som till övervägande del – för en tvåfamiljsfastighet till väsentlig del – används eller är avsett att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. Som privatbostad räknas också en bostad som innehas av en delägare i ett privatbostadsföretag och som till övervägande del används eller är avsedd att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. Med privatbostadsföretag avses i huvudsak en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag vars verksamhet till klart övervägande del består i att åt sina medlemmar eller delägare tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget. För definitionen av privatbostad likställs med privatbostadsföretag en motsvarande utländsk juridisk person. En lägenhet som innehas med bostadsrätt betraktas som privatbostad om bostadsrättsföreningen uppfyller kraven för att räknas som ett privatbostadsföretag. En bostad som innehas med hyresrätt är däremot inte en privatbostad i den mening som avses i inkomstskattelagen.

Fastigheter delas i inkomstskattehänseende upp i privatbostadsfastigheter och näringsfastigheter. Med *privatbostadsfastighet* avses bl.a. ett småhus med tillhörande mark, under förutsättning att småhuset är en privatbostad. En fastighet som inte är en privatbostadsfastighet anses som en näringsfastighet.

En fastighets karaktär av privatbostadsfastighet eller näringsfastighet ska omprövas varje år. För en privatbostadsfastighet som ska övergå till att bli näringsfastighet finns en tröghetsregel, som innebär att ägaren till fastigheten har rätt att ha den klassificerad som privatbostadsfastighet under en tvåårig övergångsperiod. Ägaren har dock rätt att få fastigheten klassificerad som näringsfastighet redan innan fristen har gått ut (2 kap. 11 § inkomstskattelagen).

Bestämmelser om beskattning vid andrahandsuthyrning m.m.

Bestämmelser om beskattning av ersättningar vid upplåtelse av privatbostadsfastigheter och privatbostäder samt ersättningar när produkter från sådana fastigheter eller bostäder avyttras finns i 42 kap. 30–32 §§

inkomstskattelagen. Samma bestämmelser gäller ersättningar när en bostad som innehas med hyresrätt (hyreslägenhet) upplåts.

Enligt 42 kap. 30 § inkomstskattelagen ska ersättningar för nämnda upplåtelse respektive avyttringar redovisas i inkomstslaget kapital. Utgifter för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället ska avdrag göras med ett fast schablonbelopp som uppgår till 4 000 kronor per år.

Om ersättningen gäller upplåtelse får ytterligare avdrag göras – dvs. avdrag utöver schablonbeloppet – enligt 42 kap. 31 § inkomstskattelagen. Vid upplåtelse av en privatbostadsfastighet ska ett rörligt belopp som motsvarar 20 procent av hyresintäkten dras av. För en bostad som innehas med bostadsrätt eller liknande besittningsrätt gäller att avdrag ska göras med ett belopp som motsvarar bostadsrättsinnehavarens avgift eller hyra för den upplåtna delen, dock endast till den del avgiften inte motsvarar kapitaltillskott till föreningen eller bolaget. Vid upplåtelse av en bostad som innehas med hyresrätt gäller att avdrag ska göras med den del av upplåtarens hyra som avser den upplåtna delen av bostaden. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten.

Av 42 kap. 32 § inkomstskattelagen framgår att de ovan angivna bestämmelserna inte gäller vid upplåtelse till ett svenskt handelsbolag av en delägare i handelsbolaget eller av en närstående till delägaren. Bestämmelserna gäller inte heller vid upplåtelse till den skattskyldiges arbetsgivare, en arbetsgivare till någon som är närstående till den skattskyldige eller till någon som kan anses ingå i samma intressegemenskap som en sådan arbetsgivare. I dessa fall ges i stället ett skäligt avdrag för den skattskyldiges faktiska utgifter för upplåtelsen.

Inkomster som avser uthyrning av andra bostäder än privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet beskattas i inkomstslaget näringsverksamhet. Beskattningen sker då med utgångspunkt i uthyrarens faktiska inkomster och utgifter.

6.2 Schablonavdraget bör höjas

Regeringens förslag: Schablonavdraget vid upplåtelse av privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet samt vid försäljning av produkter från privatbostadsfastigheter eller privatbostäder höjs från 4 000 kronor per år till 12 000 kronor per år.

Utredningens förslag: Utredningen har föreslagit att schablonavdraget vid andrahandsuthyrning ska höjas till 18 000 kronor per år. Schablonavdraget vid försäljning av produkter från privatbostadsfastigheter eller privatbostäder föreslås dock kvarstå på sin nuvarande nivå, dvs. 4 000 kronor per år.

Remissinstanserna: Remissutfallet har varit blandat. Flera remissinstanser, däribland *Ungdomsstyrelsen*, *Stockholms kommun* och *Sveriges BostadsrättsCentrum (SBC)*, har inte haft några invändningar mot förslaget att höja schablonavdraget. Några har dock framfört att det skattefria beloppet vid uthyrning borde sättas ännu högre. Bland de remissinstanser som har tillstyrkt förslaget finns *Länsrätten i Skåne län*

och *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet*. Även *Skatteverket* har tillstyrkt en höjning, men har förordat införandet av ett gemensamt avdrag för vissa löpande kapitalinkomster.

Några remissinstanser har avstyrkt förslaget eller i vart fall uttryckt stor tveksamhet till huruvida den önskade effekten – att stimulera till ökad andrahandsuthyrning – uppnås genom en höjning av schablonavdraget. *Boverket* tror inte att den föreslagna skattelättnaden i någon nämnvärd omfattning skulle få de konsekvenser som är syftet med åtgärden. Även *Sveriges Kommuner och Landsting* har ifrågasatt om den utvidgade skattefriheten ger incitament till en ökad tillgång på bostäder på orter där det i dag råder bostadsbrist. *Villaägarnas Riksförbund* har framfört att hyresintäkter från uthyrning av hela eller delar av den egna bostaden bör undantas i sin helhet från beskattning. *Länsrätten i Västmanlands län* har avstyrkt förslaget till ändring i inkomstskattelagen bl.a. med motiveringen att det bidrar till att göra skattesystemet mer komplicerat och svåröverskådligt. Länsrätten har vidare framfört att det med den föreslagna skattelättnaden kan uppstå risk för snedvridning av konkurrensen t.ex. på attraktiva semesterorter där det finns en ökande mängd fritidshus med en särskilt inrättad uthyrningsdel. Slutsatsen att förslaget är förenligt med EG:s statsstödsregler behöver därför, enligt länsrättens mening, utvecklas vad gäller just dessa situationer. Även *Kammarrätten i Sundsvall* har ifrågasatt om det föreslagna schablonavdraget är förenligt med EG:s regler om statsstöd och konkurrensneutralitet. Kammarrätten anser att den slutsats som utredningen kommit fram till, dvs. att det saknas skäl att anta att den som hyr ut en privatbostadsfastighet för annat ändamål än boende skulle välja att ha fastigheten taxerad som privatbostadsfastighet, är alltför generell. Slutsatsen kan även ifrågasättas mot bakgrund av den s.k. tröghetsregeln i 2 kap. 11 § inkomstskattelagen.

Endast ett fåtal remissinstanser har yttrat sig särskilt över förslaget rörande schablonavdrag vid inkomst från försäljning av produkter från den egna bostaden. *Skatteverket* har även här förordat införandet av ett gemensamt avdrag vid beskattningen av vissa löpande kapitalinkomster.

Skälen för regeringens förslag

Vikten av en väl fungerande andrahandsmarknad

Privatpersoners upplåtelse av privatbostad, vilket inkluderar såväl uthyrning av hela bostaden som delar av bostaden (dvs. till inneboende), är ett viktigt komplement till den ordinarie bostadsmarknaden. Särskilt i tider av stigande bostadsbrist går det fortare att öka utbudet av boendetillfällen inom denna sektor i stället för att bygga nytt. Andrahandsmarknaden kan även vara ett alternativ för den som tillfälligt på grund av arbete eller studier på annan ort behöver ett boende under en begränsad tid. För den som snabbt behöver få en bostad för att kunna börja ett nytt arbete eller studier på annan ort kan någon form av andrahandsboende också vara en möjlig lösning.

Brist på bostäder och boendetillfällen är en begränsande faktor för såväl en fungerande arbetsmarknad som en väl fungerande ”studie-

marknad” – och därmed begränsande för tillväxten både i ett kortare och i ett längre perspektiv. Det är därför viktigt med en väl fungerande marknad för andrahandsboende i olika former.

Schablonavdraget vid andrahandsuthyrning bör höjas

Som nämnts ovan gäller att avdrag får göras vid upplåtelse av privatbostadsfastigheter, privatbostäder och hyreslägenheter med ett fast schablonbelopp som uppgår till 4 000 kronor per år. Storleken på detta belopp har varit detsamma sedan bestämmelserna om schablonavdrag vid andrahandsuthyrning infördes i samband med 1990 års skattereform. Eftersom schablonavdraget har varit nominellt oförändrat under lång tid har det förlorat i värde. Regeringen anser att det redan av denna orsak finns skäl att höja schablonavdraget.

En annan fråga är om ett höjt schablonavdrag också kan komma att öka utbudet av bostäder på andrahandsmarknaden. Utredningen har gjort bedömningen att en sådan höjning kan förväntas stimulera ägare av privatbostadsfastigheter och privatbostäder att i ökad utsträckning upplåta hela eller delar av den egna bostaden. Det redovisas dock inte närmare vilka konkreta effekter förslaget kan förväntas ge. Regeringen kan för sin del konstatera att frågan är svårbedömd, bl.a. eftersom fler parametrar än skattelättnad spelar in när det gäller benägenheten att hyra ut hela eller delar av sin egen bostad. Att hyra ut en bostad i andra hand är alltid förenat med en viss risk. För en privatperson kan denna risk många gånger upplevas som större än vad den gör för en professionell hyresvärd. Till detta kommer komplikationer av att ha andra människor boende i sin egen bostad, något som inte är fallet för en professionell hyresvärd. För att underlätta och stimulera marknaden för andrahandsboende måste den ekonomiska ersättningen vid andrahandsuthyrning stå i rimlig proportion till den risk uthyraren tar. Regeringen anser att en höjning av schablonavdraget vid andrahandsuthyrning utgör ett positivt ekonomiskt incitament för den som överväger att hyra ut. Även om det är svårt att bedöma hur bostadsutbudet kommer att påverkas till följd av detta, måste utgångspunkten vara att en höjning av schablonavdraget i vart fall inte kommer att inverka menligt på bostadsutbudet. Också denna möjliga ökning av bostadsutbudet utgör skäl för att höja schablonavdraget.

Flera remissinstanser har tillstyrkt eller inte haft någon invändning mot utredningens förslag att höja schablonavdraget vid andrahandsuthyrning. *Skatteverket* har tillstyrkt en höjning, men har samtidigt förordat att regeringen beaktar verkets förslag om ett gemensamt avdrag för vissa kapitalinkomster som läggs fram i Skatteverkets hemställan den 13 november 2007, Skatte- och avgiftsfrihet vid mindre belopp. Skatteverkets hemställan är föremål för beredning inom Regeringskansliet. Den bör därför inte behandlas närmare inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Bland de remissinstanser som har avstyrkt en höjning av schablonavdraget finns *Boverket* och *Sveriges Kommuner och Landsting*. Dessa instanser gör en annan bedömning än utredningen vad gäller frågan om ett höjt schablonavdrag kan förväntas öka utbudet av bostäder på andrahandsmarknaden. Som regeringen framhållit är frågan om hur bostads-

utbudet påverkas svårbedömd. Detta är dock inte i sig en anledning att låta bli en höjning. Även *Länsrätten i Västmanlands län* har avstyrkt förslaget. Enligt länsrätten bidrar ett höjt avdrag till att dels urholka tanken bakom skattereformen att inkomstbeskattningen inte ska vara handlingsdirigerande, dels göra skattesystemet mer komplicerat och svåröverskådligt. Regeringen delar inte denna uppfattning. Det nuvarande schablonavdraget vid andrahandsuthyrning infördes just i samband med skattereformen. Regeringen anser att en höjning av schablonavdraget inte är av en sådan art och omfattning att den kan anses göra skattesystemet vare sig mer komplicerat eller svåröverskådligt.

Mot bakgrund av att schablonavdraget har varit oförändrat under lång tid och då det finns mycket som talar för att en större skattelättnad kommer att stimulera andrahandsmarknaden för bostäder anser regeringen sammanfattningsvis att schablonavdraget vid beskattning av ersättning från andrahandsuthyrning bör höjas.

Schablonavdragets storlek

Utredningen har föreslagit att schablonavdraget vid andrahandsuthyrning ska höjas till 18 000 kronor per år. Några av de remissinstanser som har tillstyrkt en höjning har ansett att avdraget bör vara ännu större än vad som föreslagits. *Stockholms kommun* framför t.ex. att förslaget på nytt schablonavdrag motsvarar en hyra på 1 500 kronor i månaden, vilket med Stockholms boendekostnader förefaller vara lågt. *Sveriges BostadsrättsCentrum (SBC)* anser att det skattefria beloppet vid uthyrning borde sättas till ett belopp motsvarande 25 000 kronor per år. Andra remissinstanser har däremot ansett att någon höjning av avdraget över huvud taget inte bör ske. *Boverket* anser att det är högst sannolikt att de möjligheter som i dag finns att ta betalt vid uthyrning av sin egen bostad, även efter skatt, väl täcker kostnaderna för uthyrningen.

Regeringen kan konstatera att det i betänkandet saknas en närmare analys av hur olika nivåer på schablonavdraget vid andrahandsuthyrning påverkar utbudet av bostäder på andrahandsmarknaden. Detta har också påpekats av några remissinstanser. Med hänsyn till att så många fler omständigheter än just det skattefria beloppet påverkar detta bostadsutbud är det dock tveksamt vilken betydelse som kan tillmätas en sådan analys. Regeringen anser sammanfattningsvis att det är lämpligt att schablonavdraget vid andrahandsuthyrning höjs till 12 000 kronor per år.

Schablonavdrag vid försäljning av produkter från den egna bostaden

Utredningens förslag gäller enbart en höjning av schablonavdraget vid upplåtelse av den egna bostaden. Enligt nuvarande bestämmelser gäller att schablonavdraget även får göras vid beskattning av ersättningar när produkter avyttras från privatbostadsfastigheter eller privatbostäder. Det kan t.ex. röra sig om försäljning av ved eller bär från den egna fastigheten. Utredningen har inte föreslagit någon höjning av avdraget i denna del. Regeringen anser dock av förenklingsskäl att schablonavdraget vid sådan försäljning bör höjas till samma nivå som schablonavdraget vid andrahandsuthyrning. På samma sätt som i dag bör det således finnas ett

gemensamt avdrag vid beskattning av intäkter från dels andrahandsuthyrning, dels försäljning av produkter från privatbostadsfastigheter eller privatbostäder. I enlighet med vad som sagts ovan bör detta avdrag uppgå till 12 000 kronor per år.

Särskilt om EG:s regler om statsstöd och konkurrensneutralitet

Enligt artikel 87 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) är, om inte annat föreskrivs i fördraget, stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Artikelen gäller statsstöd, av vilket slag det än är, och således oavsett om stödet finansieras på budgetens inkomst- eller utgiftssida. För att artikel 87 ska vara tillämplig krävs att samtliga kriterier är uppfyllda och då även att den aktuella åtgärden är selektiv. Med detta menas att åtgärden innebär en avvikelse från vad som i detta sammanhang kan anses vara den annars normala beskattningsregeln till förmån för vissa företag.

Den svenska hyresmarknaden domineras på fastighetsägarsidan av aktörer som är att anse som näringsidkare. Vid beskattningen av inkomst från en näringsfastighet gäller att fastighetsägaren från hyresinkomsten får göra avdrag för de faktiska utgifterna för upplåtelsen. Denna avdragsmöjlighet ska jämföras med det beloppsmässigt begränsade schablonavdraget vid andrahandsuthyrning av privatbostadsfastigheter, privatbostäder eller hyreslägenheter. Regeringen instämmer i utredningens bedömning, att det från ett ägarperspektiv i de allra flesta fall är mer förmånligt ur skattesynpunkt att en fastighet klassificeras som näringsfastighet än privatbostadsfastighet. En generell höjning av schablonavdraget vid "privat uthyrning", dvs. där uthyrning inte sker som näringsverksamhet, kan mot denna bakgrund inte anses innebära att vissa företag gynnas.

Utredningen har gjort bedömningen att en höjning av schablonavdraget inte kan anses innebära en konkurrensfördel för ägare av privatbostadsfastigheter eller privatbostäder. *Kammarrätten i Sundsvall* har invänt att detta är en alltför generell slutsats och har bl.a. hänvisat till den s.k. tröghetsregeln i 2 kap. 11 § inkomstkattelagen. Denna regel ger fastighetsägaren en möjlighet att låta fastigheten kvarstå som privatbostadsfastighet under en tid, om inte ägaren begär annat. Regeringen anser inte att tillämpningen av tröghetsregeln i detta avseende kan innebära konkurrensfördelar. Med hänsyn till de avdragsmöjligheter som ägare till näringsfastigheter har är det enligt regeringens mening inte sannolikt att ägare av privatbostadsfastigheter utnyttjar den s.k. tröghetsregeln för att med hjälp av schablonavdraget skaffa sig konkurrensfördelar i förhållande till ägare av näringsfastigheter. Regeringen instämmer således i den bedömning som gjorts av utredningen.

En ytterligare faktor som talar för bedömningen att schablonavdraget inte kan anses innebära en konkurrensfördel är det faktum att avdraget uppgår till ett begränsat belopp, vilket föreslås vara 12 000 kronor per år.

Länsrätten i Västmanlands län har påpekat att det på marknaden finns en ökande mängd ”privata” fritidshus med särskilt inrättad uthyrningsdel och som sålunda konkurrerar med näringsverksamhet i form av att hyra ut semesterstugor. Regeringen anser dock att risken för snedvridning av konkurrensen på grund av denna situation ändå måste bedömas som mycket liten mot bakgrund av att schablonavdraget alltså är beloppsmässigt begränsat i förhållande till de avdrag för faktiska utgifter som en näringsidkare under ett år får göra vid uthyrning t.ex. av semesterstugor.

Lagförslaget

Förslaget föranleder en ändring i 42 kap. 30 § inkomstskattelagen.

7 Ikraftträdande

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Beträffande lagändringen i den del som rör inkomstbeskattningen av vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer och i utländska lotterier har *Lagrådet* anfört att lagändringen inte bör begränsas till 2010 års och senare taxeringar, dvs. till vinster från och med dagen för lagens ikraftträdande. Lagrådet har vidare påpekat att det i så fall blir möjligt för en skattskyldig som har beskattats för en vinst från en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) att med åberopande av lagändringen begära omprövning av taxeringen inom den femårsfrist som anges i 4 kap. 9 § taxeringslagen (1990:324), alltså av 2004 års och senare taxeringar. Om frågan avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol gäller dock särskilda regler (4 kap. 8 och 12 §§ taxeringslagen). Slutligen har Lagrådet anfört att med en möjlighet att få omprövning aktualiseras inte resningvägen.

Den skattskyldige har alltid rätt att begära omprövning av sin taxering före utgången av det femte året efter taxeringsåret (4 kap. 9 § taxeringslagen). För taxeringar som inte faller inom denna femårsfrist och, enligt huvudregeln i 4 kap. 8 § taxeringslagen, frågor som har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol har den skattskyldige rätt att begära resning enligt 37 b § förvaltningsprocesslagen (1971:291). Under vissa förutsättningar kan även frågor som avgjorts av allmän förvaltningsdomstol omprövas (4 kap. 12 § taxeringslagen). Dessa bestämmelser om omprövning i taxeringslagen och om resning i förvaltningsprocesslagen är tillämpliga utan åtskillnad mellan anspråk som grundas på nationell rätt eller gemenskapsrätt.

Det anförda innebär att en skattskyldigs rätt att begära omprövning eller resning inte begränsas om det föreskrivs att den här föreslagna lagändringen ska tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Om en ansökan om omprövning eller resning avser frågor hänförliga till tid innan de nya bestämmelserna är tillämpliga har Skatteverket (omprövning) eller allmän förvaltningsdomstol (resning) att tillämpa de bestämmelser som gällde då med beaktande av EG-rätten. Finner

Skatteverket eller domstolen att dessa bestämmelser inte är förenliga med EG-rätten ska de inte tillämpas. Prop. 2008/09:47

Regeringen anser att denna ordning tillgodoser de enskildas rättssäkerhet på ett tillfredsställande sätt. Det finns därför inte anledning att ändra ikraftträdandebestämmelsen på det sätt som Lagrådet föreslagit.

8 Konsekvenser av förslaget

Offentligfinansiella konsekvenser

Europeiska gemenskapernas domstol (EG-domstolen) fann i dom den 13 november 2003 i mål C-42/02, Lindman, att det inte är tillåtet att inkomstbeskatta vinnaren av en utländsk lotterivinst medan inhemska lotterivinster är skattefria. Skatteverket har med anledning av domen i sin skrivelse den 31 mars 2004 uttalat att lotterivinster från andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) inte ska beskattas. I rättspraxis finns exempel på att domstolar har underlåtit att beskatta lotterivinster från EES-stater. Den ändring av beskattningen av utländska lotterivinster som föreslås utgör således redan nu gällande rätt. Förslaget i denna del bedöms därför inte få några offentligfinansiella konsekvenser.

Inte heller förslaget avseende beskattningen av vinst vid vinstdragning på utländska premieobligationer bedöms medföra några offentligfinansiella konsekvenser.

Förslaget att höja beloppsgränsen från 8 000 kronor till 9 000 kronor över vilken kostnader för resor till och från arbetet får dras av beräknas leda till ökade skatteintäkter för kommuner och landsting samt för staten då det leder till en ökning av den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Höjd beloppsgräns beräknas, enligt budgetpropositionen för 2009, förstärka de offentliga finanserna med 390 miljoner kronor per år.

Vad gäller förslaget att höja schablonbeloppet vid upplåtelse av den egna bostaden m.m. så redovisade vid taxeringen 2007 drygt 71 000 personer inkomst från uthyrning av privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet samt från avyttring av produkter från sådana bostäder. Hur stor del som avser uthyrning respektive avyttring redovisas inte. Det är dock sannolikt att inkomster av avyttring av produkter från privatbostadsfastighet etc. utgör endast en mindre del av underlaget. Skatteunderlaget för de redovisade inkomsterna uppgick till omkring 1,42 miljarder kronor, vilket motsvarar en skatteintäkt på cirka 430 miljoner kronor. Förslaget att höja schablonavdraget från dagens 4 000 kronor till 12 000 kronor beräknas i budgetpropositionen för 2009 ge upphov till ett skattebortfall på omkring 170 miljoner kronor inkomst-året 2009.

Konsekvenser för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslagen bedöms inte medföra några ökade kostnader eller ökad arbetsbörda för vare sig Skatteverket eller de allmänna förvaltningsdomstolarna.

8 kap.

3 §

I paragrafen anges i vilka fall en vinst i ett lotteri eller vid en vinstdragning på premieobligationer ska vara skattefria. Enligt paragrafens nuvarande lydelse gäller skattefriheten vinster i svenska lotterier, vid vinstdragning på svenska premieobligationer och i sådana utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt. Paragrafens *andra stycke* ändras så att det av *första strecksatsen* framgår att skattefriheten härutöver även gäller samtliga vinster i lotterier anordnade inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och vinster vid vinstdragningar av premieobligationer utgivna inom EES. Av *andra stycket andra strecksatsen* följer, vilket överensstämmer med den nuvarande regleringen, att vinster i sådana lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen om lotteriskatt är skattefria även om de anordnas utanför EES.

12 kap.

2 §

Ändringen i paragrafens *tredje stycke* innebär en höjning av beloppsgränsen över vilken kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen får dras av.

42 kap.

25 §

Paragrafen anpassas till ändringarna i 8 kap. 3 § andra och tredje styckena. De vinster som nämns där undantas från huvudregeln att utländska vinster överstigande 100 kronor ska tas upp.

30 §

Ändringen i *andra stycket* innebär att det schablonavdrag som upplåtare av privatbostadsfastigheter, privatbostäder eller hyreslägenheter får göra vid beskattningen av hyresinkomsten höjs från 4 000 kronor till 12 000 kronor. Höjningen gäller även vid beskattning av inkomster som har uppkommit vid försäljning av produkter från en privatbostadsfastighet eller privatbostad.

Sammanfattning av betänkandet Spel i en föränderlig värld (SOU 2006:11) i för denna proposition relevanta delar

För att bestämmelserna om beskattning av vinster i utländska lotterier ska vara förenliga med EG-rätten har utredningen föreslagit att vinst i utländskt lotteri som anordnas i ett EES-land ska vara fritt från inkomstskatt i Sverige om anordnaren har erforderliga tillstånd eller lotteriet står under offentlig kontroll. Även vinst vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska vara skattefria om premieobligationen ställts ut i ett land inom EES.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 3 § och 42 kap. 25 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

3 §⁷

Vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer är skattefria.

Detsamma gäller vinster i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinster i utländska lotterier är skattefria om lotteriet

– anordnas i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), och
– har erforderliga tillstånd eller står under offentlig kontroll.

Vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer är skattefria om premieobligationen ställts ut i ett land inom EES.

42 kap.

25 §⁸

Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer skall tas upp om vinsten överstiger 100 kronor.

Detta gäller dock inte vinst i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer skall tas upp om vinsten överstiger 100 kronor och om vinsten inte är skattefri enligt 8 kap. 3 § andra och tredje styckena.

Utgifter för att delta i svenska och utländska lotterier får inte dras av.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

⁷ Senaste lydelse 2003:349.

⁸ Senaste lydelse 2003:349.

Förteckning över remissinstanser till betänkandet *Spel i en föränderlig värld* (SOU 2006:11)

Efter remiss har yttrande kommit in från Kommerskollegium och Skatteverket.

Följande remissinstanser har inte yttrat sig i de delar som är relevanta för denna proposition eller angett att de avstår från att lämna synpunkter: Svea hovrätt, Kammarrätten i Stockholm, Datainspektionen, Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Riksåklagaren, Statens kriminaltekniska laboratorium, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC), Statskontoret, Socialstyrelsen, Statens folkhälsoinstitut, Ekonomistyrningsverket, Finansinspektionen, Granskningsnämnden för radio och TV, Lotteriinspektionen, Konkurrensverket, Konsumentverket, Ungdomsstyrelsen, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Värmlands län, Länsstyrelsen i Västernorrlands län, Uppsala kommun, Malmö kommun, Göteborgs kommun, Västerås kommun, Sundsvalls kommun, Skellefteå kommun, Gotlands kommun, Sveriges Kommuner och Landsting, AB Trav och galopp, AB Svenska Spel, Cancerförbundet – Riksföreningen mot Cancer, Centerns Riksorganisations lotterier, De Handikappades Riksförbund, A-lotterierna, Folkspel i Sverige AB, IOGT-NTO, KFUK-KFUM:s riksförbund, Landsrådet för Sveriges Ungdomsorganisationer (LSU), Lottericentralen AB, Lottillverkarnas branschorganisation, Pensionärernas Riksorganisation (PRO), Spelberoendes Riksförbund, Spel & Servicehandlarnas Riksförbund, Tidningsutgivarna, Nöjesbranschens Riksförbund (NRF), Sveriges bingoarrangörers centralorganisation (Svebico), Sveriges Hotell & Restaurangföretagare (SHR), Sveriges Riksidrottsförbund, Sveriges Tivoliägareförening, Västsvenska Idrottsförbundet, Cherryföretagen AB, Sveriges Television AB, TV4 AB, Svenska Hundkapplöpningssportens Centralförbund (SHCF), Svenska Travsportens Centralförbund, Svensk Galopp.

Därutöver har yttranden i för denna proposition inte relevanta delar inkommit från Svenska Bankföreningen, Remote Gambling Association, Sponsio Norden AB (Ladbrokes), The Oddsexchange och Stefan Brené, docent på institutionen för neurovetenskap Karolinska Institutet.

Sammanfattning av promemorian Förbättrade skatte- regler för företagande m.m. i för denna proposition relevanta delar

Prop. 2008/09:47
Bilaga 4

I promemorian föreslås att beloppsgränsen för när kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen får dras av höjs från 8 000 kronor till 9 000 kronor.

Utdrag av lagförslag i promemorian Förbättrade skatteregler för företagande m.m.

Prop. 2008/09:47
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) att 12 kap. 2 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

2 §⁹

Utgifter som avses i följande paragrafer ska dras av utan någon beloppsmässig begränsning, nämligen utgifter

- vid tjänsteresor enligt 5–17 §§,
- vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning enligt 18–22 och 31 §§,
- för hemresor enligt 24 och 31 §§,
- för egenavgifter enligt 36 §, och
- i hobbyverksamhet enligt 37 §.

Första stycket gäller också i fråga om utgifter för resor i tjänsten som företas med annat transportmedel än egen bil eller förmånsbil.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 8 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 9 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

⁹ Senaste lydelse 2007:1419.

Förteckning över remissinstanser till promemorian Förbättrade skatteregler för företagande m.m.

Prop. 2008/09:47
Bilaga 6

Följande remissinstanser har yttrat sig: Kammarrätten i Sundsvall, Länsrätten i Göteborg, Ekobrottsmyndigheten, Försäkringskassan, Ekonomistyrningsverket, Skatteverket, Arbetsgivarverket, Konkurrensverket, Samhällsvetenskapliga fakulteten vid Uppsala universitet, Verket för näringslivsutveckling, Institutet för tillväxtpolitiska studier, Ungdomsstyrelsen, Arbetsförmedlingen, Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering, Byggherrarna, FAR SRS, Fastighetsägarna Sverige, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, Landsorganisationen i Sverige, Lantbrukarnas Riksförbund, Motormännens Riksförbund, Näringslivets Regelnämnd, Stockholms Handelskammare, Svenska Bankföreningen, Svenska Bussbranschens Riksförbund, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Byggindustrier samt Sveriges Kommuner och Landsting.

Därutöver har även Svensk Industriförening inkommit med ett yttrande.

Stockholms Handelskammare, Föreningen Svenskt Näringsliv och Svensk Industriförening hänvisar till ett yttrande från Näringslivets skattedelegation.

Följande remissinstanser har inte yttrat sig eller avstått från att lämna synpunkter: Riksrevisionen, Handelshögskolan i Stockholm HHS, BIL Sweden, FöretagarFörbundet, Gröna Bilister, HSB Riksförbund, Kooperativa Förbundet, SABO, Svensk Handel, Svenska Naturskyddsföreningen, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Sveriges Bostadsrättscentrum, Sveriges Försäkringsförbund och Tjänstemännens Centralorganisation.

Sammanfattning av betänkandet Upplåtelse av den egna bostaden (SOU 2007:74) i för denna proposition relevanta delar

Enligt direktiven till utredningen har uppdraget varit att se över de ekonomiska och juridiska förutsättningarna för privatpersoners upplåtelse av den egna bostaden.

När det därefter gäller uppdraget att stärka de ekonomiska incitamenten för att upplåta den egna bostaden har utredningen, efter en jämförelse mellan olika alternativ, slutligen kommit fram till att schablonavdraget enligt 42 kap. 30 § inkomstskattelagen bör uppgå till minst 18 000 kronor för att få en märkbar effekt på privatpersoners vilja att hyra ut den egna bostaden. Utredningen föreslår därför att det fasta krontalsavdrag som medges vid upplåtelse av en privatbostadsfastighet, en privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt höjs från 4 000 kronor till 18 000 kronor. I fråga om de ytterligare avdrag som får göras med stöd av 42 kap. 31 § inkomstskattelagen föreslår utredningen däremot inte någon förändring.

Ändringen i inkomstskattelagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 42 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 §

Ersättningar när en privatbostadsfastighet eller en privatbostad upplåts samt ersättningar när produkter från sådana fastigheter eller bostäder avyttras *skall* tas upp. Detsamma gäller ersättningar när en bostad som innehas med hyresrätt upplåts.

Utgifterna för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället *skall* avdrag göras med 4 000 kronor per år för varje privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet. Om ersättningen avser upplåtelse, *skall* ytterligare avdrag göras hos upplåtaren enligt bestämmelserna i 31 §. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten.

Ersättningar när en privatbostadsfastighet eller en privatbostad upplåts samt ersättningar när produkter från sådana fastigheter eller bostäder avyttras *ska* tas upp. Detsamma gäller ersättningar när en bostad som innehas med hyresrätt upplåts.

Utgifterna för upplåtelsen eller produkterna får inte dras av. I stället *ska* avdrag göras med 18 000 kronor per år för varje privatbostadsfastighet, privatbostad eller hyreslägenhet *som upplåts och med 4 000 kronor per år när produkter från en privatbostadsfastighet eller en privatbostad avyttras*. Om ersättningen avser upplåtelse, *ska* ytterligare avdrag göras hos upplåtaren enligt bestämmelserna i 31 §. Avdraget får inte i något fall vara högre än intäkten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

Förteckning över remissinstanser till betänkandet Upplåtelse av den egna bostaden (SOU 2007:74)

Efter remiss har yttrande inkommit från Svea hovrätt, Kammarrätten i Sundsvall, Göteborgs tingsrätt, Länsrätten i Västmanlands län, Länsrätten i Skåne län, Hyresnämnden och arrendenämnden i Stockholm, Hyresnämnden och arrendenämnden i Malmö, Hyresnämnden och arrendenämnden i Göteborg, Hyresnämnden och arrendenämnden i Sundsvall, Stockholms Handelskammare, Skatteverket, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Jämtlands län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Ungdomsstyrelsen, Kungliga Tekniska högskolan, Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, Boverket, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges advokatsamfund, Fastighetsägarna Sverige, Hyresgästföreningen Riksförbundet, jagvillhabostad.nu, Linköpings kommun, Malmö kommun, Riksbyggen, SBC Sveriges BostadsrättsCentrum AB, Stockholms kommun, Stockholms studentkårers centralorganisation (SSCO), Sveriges allmännyttiga bostadsföretag (SABO), Sveriges förenade studentkårer och Villaägarnas Riksförbund.

Hyresnämnden och arrendenämnden i Jönköping, Statskontoret, Konsumentverket, HSB Riksförbund, Hyresgästföreningen Uppsala Studentbostäder, Landsrådet för Sveriges Ungdomsorganisationer, Svenska Studentbostadsföreningen, Sveriges Konsumenter och Umeå kommun har beretts tillfälle att yttra sig men har avstått från det.

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 3 § och 42 kap. 25 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

3 §¹⁰

Vinster i svenska lotterier eller vid vinstdragning på svenska premieobligationer är skattefria.

Detsamma gäller vinster i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinster i utländska lotterier är skattefria om lotteriet

– anordnas i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), eller

– utgör ett sådant lotteri som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer är skattefria om premieobligationen ställts ut i en stat inom EES.

42 kap.

25 §¹¹

Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska tas upp om vinsten överstiger 100 kronor.

Detta gäller dock inte vinst i utländska lotterier som avses i 1 § andra stycket lagen (1991:1482) om lotteriskatt.

Vinst i ett utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer ska tas upp om vinsten överstiger 100 kronor och inte är skattefri enligt 8 kap. 3 § andra eller tredje stycket.

Utgifter för att delta i svenska och utländska lotterier får inte dras av.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

¹⁰ Senaste lydelse 2003:349.

¹¹ Senaste lydelse 2007:1419.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2008-09-23

Närvarande: F.d. justitierådet Nina Pripp, regeringsrådet Nils Dexe och f.d. justitieombudsmannen Nils-Olof Berggren.

Beskattning av vinster på utländska premieobligationer, m.m.

Enligt en lagrådsremiss den 18 september 2008 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Förslaget har inför lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn Erik Sjöstedt.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Ikraftträdandebestämmelsen

Enligt lagförslaget ska skattefrihet gälla för vinster i utländska lotterier som anordnas i en EES-stat och för vinster vid vinstdragning på utländska premieobligationer som ställts ut i en stat inom EES. Sådana vinster kommer då att likställas med motsvarande vinster från Sverige. I den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen anges att lagen träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Det innebär att äldre lydelse av de aktuella bestämmelserna avses gälla vid tidigare års taxeringar.

I remissen anges att skälet till lagändringen är att den svenska regleringen får anges utgöra hinder mot den fria rörligheten för tjänster som följer av gemenskapsrätten. En dom från EG-domstolen i november 2003 redovisas. Vidare framgår att Skatteverket redan i mars 2004 uttalat att, i avvaktan på en lagändring, den aktuella bestämmelsen i 42 kap. 25 § inkomstskattelagen inte kan tillämpas på lotterivinster från EES-stater.

Lagrådet anser att lagändringen inte bör begränsas till 2010 års och senare taxeringar, dvs. till vinster fr.o.m. dagen för lagens ikraftträdande. I så fall blir det möjligt för en skattskyldig som har beskattats för en vinst från en EES-stat att med återopande av lagändringen begära omprövning av taxeringen inom den femårsfrist som anges i 4 kap. 9 § taxeringslagen (1990:324), alltså av 2004 års och senare taxeringar. Om frågan avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol gäller dock särskilda regler (4 kap. 8 och 12 §§ taxeringslagen). Med en möjlighet att få omprövning aktualiseras inte resningsvägen. (Jfr prop. 2007/08:3 s. 18 f.)

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 oktober 2008

Närvarande: Statsrådet Olofsson, ordförande, och statsråden Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Larsson, Carlgren, Hägglund, Björklund, Carlsson, Littorin, Billström, Adelsohn Liljeroth, Tolgfors, Björling

Föredragande: statsrådet Odell

Regeringen beslutar proposition 2008/09:47 Beskattning av vinster på utländska premieobligationer, m.m.